

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I et i September Maaned 1873 til Justitsministeriet indkommet Andragende anholdt Distriktsjordemødrene i Randers Amts Landdistrikter om, at der maatte blive tilstaaet dem en Forhøjelse af den dem tilkommende Lønning, og at deres Pension ligeledes maatte blive fastsat til et højere Beløb, end den nu efter Lov om Jordemødrenes Lønning af 8de Marts 1856 udgjør. I Anledning af dette Andragende havde Amtmanden over Randers Amt indhentet og tilfattet Justitsministeriet Erklæringer fra samtlige Distriktslæger i Amtet og fra Fysikus for Aarhus og Randers Amter. Samtlige de sidst nævnte Embedsmænd vare enige i, at Jordemødrene havde et fuldkommen berettiget Krav paa at faa deres besværlige og vigtige Arbejde bedre betalt, end det nu er Tilfældet, og det fremhævedes i saa Henseende navnlig, at alle Livsformøndenheder ere stegne betydeligt i Pris, siden Loven af 8de Marts 1856 udtom, men tillige gjordes der gjældende, at det vilde være heldigt, om det ved en Forhøjelse af Jordemødrenes Indtægter kunde opnaaes, at Jordemødrene ikke, som nu, saa godt som udelukkende udtoges af den fattigere Del af Befolkningen, og om deres Anseelse og Nytten af deres Gjerning derved kunde forøges. Ligeledes foreslog Amtmanden over Randers Amt, at de Jordemødrene tilkommende Indtægter maatte søges Noget forhøjede, medens han dog fandt Betænkelighed ved at gjøre en væsentlig Forandring i samme. — Efterat Justitsministeriet derpaa havde givet det Kongelige Sundhedskollegium Leilighed til at yttre sig over Sagen, og man omtrent samtidig hermed havde begjært Kollegiets Betænkning over et til Ministeriet indkommet Forslag angaaende en Ordning af Jordemødeforholdene i Svendborg Amt, hvorved der blandt Andet ogsaa søgtes opnaaet en større Indtægt for Jordemødrene, udtalte det nævnte Kollegium under 19de December 1873, at det maatte erklære sig enigt i, at den Indtægt, som nu i Reglen opnaaes af en Jordemøder paa Landet, er utilstrækkelig, saa at Stillingen herved nedtrykkes og Afgangnen til den hæmmes for de bedst dertil egnede Personligheder. Kollegiet maatte derfor varmt anbefale, at der foretoges de fornødne Skridt, for at Stillingen i det Mindste ikke skul blive ringere end tilfattet ved Lov af 8de Marts 1856. Da Kollegiet imidlertid ikke ansaa sig tilstrækkelig oplyst om alle de Forhold, der burde tages i Betragtning ved at fremsætte de i denne Anledning fornødne Forslag for hele Landet, indstillede det, at der først maatte blive indhentet Erklæringer fra de stedlige Myndigheder.

Justitsministeriet fandt herefter at burde gjøre det til Gjenstand for nærmere Overvejelse, om ikke de Jordemødrene tilkommende Emolumenter og særligt maatte den dem tilkommende taxtmæssige

Betaling for deres Tjeneste noget bør forhøjes, og man udbad sig i denne Anledning under 24de Januar f. M. Erklæringer over Sagen fra samtlige Amtmænd og Fysici, med Undtagelse af Amtmanden over Randers Amt og Fysikus for Aarhus og Randers Amter, der allerede tidligere havde yttret sig i Sagen. Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Jordemødrenes Indtægter blev for 13 Amtsraadskrædtes Vedkommende af Amtmændene forelagt Amtsraadene til Betænkning, hvorhos der af tvende Amtmænd blev indhentet Erklæringer fra Byraadene, og der er derhos i nogle Amter tillige indhentet Erklæringer fra Distriktslægerne og Netsbetjentene. Efter Modtagelsen af samtlige de nævnte Erklæringer blev Sagen gjort til Gjenstand for en fornyet Overvejelse i Ministeriet, og man har derpaa atter brevvejet med det Kongelige Sundhedskollegium. Endelig har man i de sidste Dage fra Rigsdagens Folkething modtaget et til Justitsministeren henvist Andragende fra 43 Jordemødre i gl. Skanderborg, Veile og Ringkjøbing Amter angaaende Lønningsforbedring m. m.

Medens 8 Amtsraad af de 13, hvem Sagen har været forelagt, har udtalt sig mod Forhøjelse af de Jordemødrene ved Lovgivningen tilfattede Indtægter, have derimod samtlige Fysici og den største Del af Amtmændene anset det for ønskeligt, om der kunde forskaffes Jordemødrene en større Indtægt, end der nu i Reglen tilkommer dem, medens man dog ikke har været enig om, hvorledes denne højere Indtægt rettest burde tilvejebringes, nemlig enten ved en Forhøjelse af den faste Pengeløn eller ved en Forhøjelse af den taxtmæssige Betaling eller ved en Forhøjelse af begge. Hvad angaaer de de ansatte Jordemødre efter Lovgivningen tilkommende Naturalpræstationer, nemlig fri Bolig, Brændsel, samt med Hensyn til Jordemødrene paa Landet, Græsning og Fourage til en Ko eller en hertil svarende Jordlod, og for Kjøbstadsjordemødrenes Vedkommende i Almindelighed Græsning til en Ko, da har Ingen udtalt sig for en Forandring i saa Henseende, og til en saadan er der efter Justitsministeriets Formening heller ingen Grund. Forfaavidt disse Præstationer nemlig virkelig ydes in natura, maa den Indtægt, Jordemødrene gennem dem have, naturligvis være bleven forøget samtidig med, at alle Livsformøndenheder ere stegne i Pris, og forfaavidt der, hvad enkelte Steder er Tilfældet, ydes Jordemødrene Pengenederlag istedetfor de omhandlede Præstationer, maa det anses for en Selvfølge, at Pengenederlaget forhøjes, efterhaanden som Naturalpræstationernes Værdi bliver større. Ministeriet skal med Hensyn til denne Del af Jordemødrenes Lønning endnu tilføje, at naar det Kongelige Sundhedskollegium i sin i Sagen senest afgivne